Planeta
s možností volby

MONÁDA

Planeta s možností volby

Zásadní promluvy
z nekonečného vesmíru

Médium: Phyllis V. Schlemmerová

Z anglického originálu
The Only Planet of Choice. Essential Briefings from Deep Space (2nd edition)
přeložila Jaroslava Kočová

Redakce Radka Janečková

Sazba Petr Jančík

Vydalo nakladatelství MONÁDA, Kamil Duraj,
Petrov nad Desnou 373, 788 14 Rapotín

Tisk Finidr, s. r. o., Lipová 1965, Český Těšín

Copyright © 1993 and 1994 Phyllis V. Schlemmer, aka Phyllis Virtue-Carmel
Translation © Jaroslava Kočová, 2020
© MONÁDA, 2020
ISBN 978-80-903526-9-8

Obsah

Věnování a Poděkování 7
Předmluva 10

I: Vesmír a vesmírné bytosti 17
1. Předehra 18
2. Rada Devíti 21
3. Bůh a Stvoření 35
4. Vesmírné civilizace 49
5. Návštěvníci 70
6. Ti druzí 92

II. Planeta Země 105
7. Život na Zemi 106
8. Urychlování vývoje Země 117
9. Křižovatky 130

III: Nové světlo vnesené do dávné historie Země 139
10. Sémě lidstva a kultura Aksu 140
11. Alteanský podnik: Atlantida 159
12. Starověký Egypt 172

IV: Životně důležité články řetězce 183
13. Hoovidské větve, hebrejské kořeny a půlměsíc 184
14. Úmluva 200
15. Nazaretský 210

V: Druhá strana mince 225
16. Válka a mír v devadesátých letech 20. století 226
17. Zabránění katastrofě 240

VI: Pozemské záležitosti 257
18. Aby se něco změnilo 258
19. Dobrodružství ve vědomí 282
20. Záležitosti duše 299
21. Další tisíciletí 319

Shrnutí 331
Jak se to stalo 331
Proces 335
Tomova modlitba 350

Redakční poznámky 351

Věnování

Tomovi a Radě Devíti

Poděkování

Než tato kniha uzrála a začala dávat plody, vyžádalo si to dvacet let usilovné práce mnoha lidí. Proto je mi velkým potěšením jim poděkovat. Někteří přispěli finančně, jiní poskytli emocionální, duševní a rovněž duchovní podporu. Jsem jim neskonale vděčná.

Do jisté míry jsem zavázaná i svým milujícím dcerám Phyllis S. Manleyové a Marilou (Ludi) Longové, jejichž podpora, láska, velikost ducha a schopnost dávat mě při práci na knize nesmírně posilovaly. Děkuji též své úžasné vnučce Kimberley Rossové – tahle knížka patří tobě a budoucím generacím. Děkuji svým zesnulým rodičům, kteří mi s láskou pomáhali a umožnili mi být sama sebou. Láskyplné poděkování putuje dále siru Johnu Whitmoreovi za jeho duchovní náhled a schopnost neúnavně si pokládat otázku „Co kdyby?“, jakož i jeho oddané ženě Dianě a synovi Jasonovi; děkuji doktorce Andrije Puharichové, s níž k vlastnímu štěstí a výhodě mohu již tolik let spolupracovat; můj dík patří také původní skupině z Ossiningu ve státě New York. Dále děkuji Lark von Hugo, která na sebe vzala obrovský úkol přepsat kompletní soubor nahrávek, vznikajících po dobu osmnácti let. Její odhodlání a vytrvalost nás všechny inspirovaly a rozhýbaly. Jsme ti za to neskonale vděční, Lark.

Děkuji našemu nakladateli Alicku Bartholomewovi z Gateway Books a Paldenu Jenkinsovi za první uspořádání zápisů z přenosů.

Můj dík putuje také do Rakouska Mikimu a Ingeborg Walleczekovým a jejich dcerám Sasche a Tini za to, že mě dokázali občas vyvést z hektického života a zahrnout láskou a krásou. Děkuji našim rakouským přátelům, kteří obětavě pomohli Devítce, jsou jimi: Wulf Kruetschnigg, Franzi

Lippert a Jane Tildenová, dále má „adoptivní dcera“ Barbara Lippittová, jíž vděčím za podporu a radostného ducha.

Do Kanady posílám dík Barbaře Bronfmanové, jejíž přátelství mi vždy bylo bezpečným přístavem a která mi věnovala láskyplnou podporu a dodávala odvahu.

V Norsku žije Jan Arne Odegarden, jemuž vděčím za novou perspektivu.

Ve Spojeném království zase působí zapálená skupina, do níž patří Philip a Rachel Goldmanovi, Susan Kayeová, Peter a Teresa Marmotovi, Funtz Mitchener, Geri Rogersová, Alex Autelleová, Clive a Alison Sinclairovi a Ian a Vicki Watsonovi, jimž taktéž děkuji. Zvláštní dík patří Cynthii Franklinové, která před léty roztřídila kazety s nahrávkami, a dále mé přítelkyni Angele Millburnové-Scottové.

A skutečně mimořádné poděkování si zaslouží David Hemery a jeho manželka za realizaci tohoto vydání.

V Německu žije Lore Ritterová, která mi věnovala rok života – plný radosti a humoru – což platí i pro jejího přítele Volkera Heima.

V Izraeli mám Aviho a Ruti Yasurovi a další spojence, kteří měli tu odvahu a byli se mnou v „Kurzu zázraků“ (angl. *The Course of Miracles*); do Izraele posílám dále dík svým partnerům ze „Shaar Yamin“ a můj dík si zaslouží také Rivka, Frank, Niva Shapira, Sylvia Sheinbaumová a řada dalších přátel, klientů a žáků.

Vážím si též pomoci Harriet Abrahamsové a Avi N. Tala, které znám od počátku věků a kteří tu byli vždy, když jsem je potřebovala.

Ve Spojených státech je skupina, kam patří Henry Belk, u něhož to všechno začalo. Judith Skutch-Witsonová a její manžel Bill nám zase dali *Zázraky* (kniha a kurzy „dělání zázraků“; pozn. překl.). Děkuji také dnes již zesnulému Brendanu O’Reganovi, vědci, jenž nikdy neodmítal mou skutečnost, a Jo a Bobovi Peaseovým za mnohaleté přátelství a oddanost, dále mé kamarádce Bette Davisové, která ve mne nikdy nepřestala věřit. Děkuji také Ileen Maiseové, která vidí do věcí a je mou přítelkyní, zkušební čtenářkou a důvěrnicí. Děkuji Ivor a Ronnie Witsonovým, kteří mi s láskou poskytli odborné znalosti a spolu s tím i software nezbytný k přepisům nahrávek. Desiree a Jimovi Hurtakovým *(The Keys of Enoch)* děkuji za jejich odpovědnost vůči vesmíru a za pomoc s překonáváním obtíží.

Děkuji rovněž zesnulému Geneovi Roddenberrymu, tvůrci *Star Treku*, za jeho odvahu, zvídavost a ochotu komunikovat s Devítkou, děkuji mu také za částečně autobiografický scénář s názvem „Devítka“, který pro nás sepsal.

Velký dík patří také naší redaktorce Mary Bennettové – byla pro nás „darem“ od Devítky – za její odhodlání a neúnavnost, které vedly k vydání této knihy.

Děkuji rovněž všem, kteří absolvovali sezení s Devítkou a věřili, popřípadě nemohli uvěřit.

A nakonec děkuji svému manželovi Israelu Carmelovi, který mi pomáhal překonávat pochybnosti a bolest a neúnavně mě vracel zpátky na cestu, který nikdy nepochyboval o existenci Toma a Devítky.

Pokud platí, že „po jejich ovoci je poznáte“, pak tohle jsou opravdové bytosti světla a léčitelé této planety.

Děkuji vám všem.

Phyllis V. Schlemmerová
Flagler Beach, Florida & Pardes Hanna, Izrael

Jeden odvážný muž vydá za většinu.
Andrew Jackson

Předmluva

Napsal John Whitmore

Projekt „Hledání mimozemské inteligence“ (angl. *Search for Extra-Terrestrial Intelligence*, SETI) představuje dnes seriózní záležitost. NASA vynaložila v roce 1992 značné úsilí, spoustu peněz a nejnovějších technologií na pátrání po rádiových signálech, které by mohly svědčit o přítomnosti inteligentních životních forem na hvězdách, či spíše jejich planetách. Britská televize nedávno odvysílala pořad nazvaný *E. T., zavolej prosím na Zemi*, kde vystoupilo několik významných odborníků zapojených do zmiňovaného projektu, a ti se vyjádřili ve smyslu, že o existenci takových životních forem nemají téměř žádné pochybnosti, a naléhali, aby po nich Země nepřestávala pátrat.

Přesto nebyli zajedno v tom, zda je moudré, abychom my pozemšťané upozorňovali širší vesmírnou veřejnost na svou přítomnost. Jeden z přizvaných odborníků připomněl, že přece všichni víme, jak se lidé v minulosti zachovali k nově objeveným společnostem, které pokládali za primitivnější – co by tím pádem mohly vyspělejší životní formy provést nám? Tato obava pramení z rozporuplného předpokladu, že ony „vyspělejší“ bytosti by byly stejně agresivní, bezohledné, bezcitné a primitivní jako bytosti lidské!

Na to je však již dnes pozdě, neboť už po mnoho desítek let vysíláme rádiové zprávy, přičemž první z nich doputovala daleko za sousední sluneční soustavy. Leč vysílání, které následuje po oněch prvních tečkách a čárkách – všechny ty nekonečné televizní seriály a fanatické propagandy – vysílání mající daleko silnější signál, možná nejednu inteligentní kosmickou životní formu přiměje k pochybnostem, zda jsou bytosti žijící na Zemi vůbec inteligentní! Když se Mahátmy Gándhího zeptali, co si myslí o západní civilizaci, prohlásil „to by mohla být dobrá myšlenka“. A stejně může působit i Země z pohledu z dalekého vesmíru!

Hrozba v podobě návštěv z jiných světů, umocněná prvními sci-fi knížkami, slavnou rozhlasovou adaptací *Války světů* v podání Orsona Wellese a řadou filmů, se dále prohlubuje podivnými příhodami o zohavování

dobytka a únosech mimozemšťany. Doba zcela nedávná však přinesla několik snah – počínaje *Star Trekem* Genea Roddenberryho – o vykreslení mimozemšťanů coby neškodných bytostí, což korunoval Steven Spielberg svým *E.T.*

Mimozemšťané z nejnovějších sci-fi příběhů mají většinou humanoidní vzhled a putují zcela libovolně napříč časoprostorem. Cynik takové překračování hranic času a prostoru smete ze stolu jako berličku mající pomoci scénáristovi dostat mimozemšťany na Zemi. Humanoidní herci jsou ostatně více po ruce a všichni víme, že E. T. by plechovým kosmickým korábem putoval na Zemi neskutečně dlouho – jenže kde bereme jistotu, že tyhle smyšlenky nejsou pravdivé?

Lékař John Wheeler před léty postuloval, že existuje mnoho navzájem propojených vesmírů, přičemž jeho spekulace i vlastní neochotu uvěřit překonala řada dalších průkopníků. Jiné světy dávají tušit jiné dimenze postavené na zákonech mimo naše vědecké chápání i mimo dosah naší nejvyspělejší techniky. Vše z těchto sfér se nám může jevit jako kouzla a čáry a ti, kdo zarytě lpí na definicích soudobé vědy, to šmahem odmítnou jako nesmysl či iluzi. Jenže ještě před sto lety by za kouzla a čáry považoval každý rozumný člověk elektrické osvětlení, rádio, televizi i létání – natož létání do vesmíru. Jsme snad tak namyšlení a pozemsky-šovinističtí, že naši vědu – teprve sto let starou – považujeme za jediné vědění o vesmíru?

Zatímco Wheeler teoretizoval o jiných světech, Uri Geller ohýbal netradičním způsobem vidličky. Zcela podle očekávání jej odmítli zastánci vědy – například James Randi, Carl Sagan z projektu SETI a mistr sci-fi Isaac Asimov. Našli se ovšem i uznávaní vědci, kteří jeho počínání označili za platné; a pak Geller vydělal majlant, když nadnárodním korporacím – které „vědecky“ neřeší něčí mimořádné schopnosti – pomohl lokalizovat ropná a rudná ložiska.

Spoustu úkazů, které jsou v rozporu s naším vědeckým chápáním, nalézáme pochopitelně i v náboženství, a ony docela přesně korespondují s fenomény, na nichž se podílejí senzibilové typu Gellera. V *Bibli* je mnoho příkladů jasnozřivosti, channelingu, telekineze, zázračného uzdravení a proutkaření. Je naprosto nelogické přijímat biblické příběhy na základě víry a současně popírat, že se takové věci mohou stát i dnes a že se také stávají. Propast času zveličí historické osobnosti a události, stejně jako to

dnes dělá televize a média, a tak je pro nás těžké nalézt vyvážený pohled na dávnou minulost a najít v dnešní době paralely.

Náboženství – přinejmenším to křesťanské – sesadila z pozice strážce pravdy nás smrtelníků věda. Vzhlížíme k velekněžím vědy a slibujeme si od nich poznání a pochopení; černé sutany vystřídaly bílé pláště, kalich nahradila zkumavka. Věda má tu výhodu, že není povinována definovat, co je dobro a zlo, i když věřím, že by nám všem bylo líp, kdyby tu povinnost měla. Jenže věda má pro své vyznavače k dispozici lepší podklady; vždyť dochované záznamy o náboženství jsou tak chudé. Jak v biblických dobách, tak i dnes nacházíme spoustu příkladů zla páchaného ve jménu dobra. Lidé nadaní mimosmyslovými schopnostmi jsou tu a tam vykreslováni jako podvodníci, popřípadě se jim vytýká, že své nadání používají pro nekalé účely. Je to snad něco nového, překvapivého či jiného? Kdekoli je dobro, namane se i zlo, aby mu protiřečilo nebo aby je pokazilo. Nebo snad věda nestvořila vlastní monstra? Samozřejmě ani věda, ani náboženství nejsou samy o sobě zlé, jenže lidé v jejich jménu občas konají strašné věci.

Křesťanské pojetí dobra a zla patrně není tak docela mimo mísu, jenže když přijde na mimozemšťany, nacházejí lidé mnohdy útěchu v poněkud jednostrannějších konceptech. Zatímco někdo zbožšťuje a nekriticky uctívá všechny možné formy kosmického života – aby unikl z našeho hmotného světa – jiný v každém projevu mimozemského života či kontaktu s ním spatřuje dílo ďáblovo. Jenže zas tak jednoduché to není. Nakolik je nerozumné předpokládat, že v jiných dimenzích možná existují technologicky vyspělé bytosti, které sice nejsou zlé, ale nahlížejí na nás jako na laboratorní krysy, tedy nižší formy života, na nichž se dají dělat pokusy? Sami ve jménu vědeckého pokroku provádíme němým tvářím velmi ohavné věci, a často bez výčitek. Tak co kdyby mimozemšťané udělali to samé nám? Odtud fámy o únosech a zohavování dobytka.

Podobné věci v nás snadno mohou vyvolat přesvědčení, že všechny mimozemské formy života jsou zlé. To jistě mohou, pokud si ovšem neuvědomíme, kolik různých forem mimozemského života existuje a kolik z nich je neustále okolo nás. Toto vědomí se zcela rozchází s vědeckým názorem, že se na několika vzdálených planetách vyvinula fyzická forma mimozemského života podobná té naší, avšak dokonale zapadá do konceptu náboženského. Ano, bytosti bílého světla, temné síly a šedé

přízraky tu mohou být, leč po většinu času v jiné dimenzi, pro nás nepostřehnutelné. To se jen naše slepá logika neustále ptá: „Tak proč se neseberou a nepřistanou na trávníku před Bílým domem? Proč nepřijdou a nevyřeší ty pitomé problémy, se kterými se potýkáme? Proč by se měli zabývat takovou bezvýznamnou planetou, jako je ta naše?“ Možná je na každém z nás pro sebe je objevit a navázat potřebné spojení. Nenavrhují snad něco podobného některá náboženství?

Naše poblouznění zázraky vědy a naše bažení po luxusu, který slibují nové technologie, nás přiměly povýšit vědce do nezasloužené pozice neomylných, aniž bychom se pídili po tom, zda po mimozemských formách života pátrají na správných místech. Mimozemský život je totiž tady a teď mezi námi a s námi, a byl tu vždy – od chvíle, kdy se začala psát naše historie, což není nijak dlouho. Pokud „andělé“ a ostatní kosmické bytosti existují v jiné dimenzi, je nade vši pochybnost, že se mohou zjevovat a zase mizet jako mávnutím kouzelného proutku. Není snad tohle přesně to, co dělají? Nepřijedou snad na „božích povozech“, které popřou gravitační zákony a rozum nad nimi zůstane stát – přesně jako to popisují u UFO?

Pokud v náboženství a ve sci-fi budeme číst mezi řádky a pokud budeme méně vzhlížet ke vědě jako k té jediné, která nám objasní mimozemskou inteligenci, máme větší šanci na úspěch. Troufám si tvrdit, že radioteleskopy NASA pro stromy nevidí les. Pátrají tam i onde, ale mimozemská inteligence je přímo zde! Je dokonce ochotná s námi mluvit, pokud ovšem my v sobě najdeme ochotu naslouchat. Kdybychom se mimozemšťanů zeptali na způsob a smysl jejich života, patrně by nám odpověděli, a nejspíš by nám i řekli, proč o sobě nedají vědět celému světu. Problém je, že náboženství nás nabádá, abychom rozmlouvali s Bohem a jeho pobočníky, jenže když se pak odvážíme přiznat, že nám Bůh odpovídá, mají nás za blázny.

Již téměř dvacet let rozmlouvám se skupinou bytostí – nikoli lidských a viditelných – které mně a několika mým spolupracovníkům s velkou láskou a trpělivostí odhalují vazby mezi inteligentními formami života ve vesmíru, mezi něž Země patří, objasňují nám naše poslání a poslání naší planety i to, jak jsme si nesprávným uchopením náboženství a vědy znemožnili hlubší poznání, takže dnes jen slepě tápeme; odhalují nám, co s tím můžeme dělat. Mezi mé spolupracovníky se v tomto projektu

řadí několik vědců, teologů a po určitou dobu k nám patřil i tvůrce *Star Treku* Gene Roddenberry, který se zajímal o podobu bytostí z různých koutů vesmíru a dostalo se mu velmi detailní odpovědi. Gene zemřel, ale většina ostatních je stále s námi.

Planeta s možností volby je souborem našich rozmluv s našimi přáteli z vesmíru. Doufám, že přinejmenším někomu pomůže rozptýlit hustá mračna, která od sebe dělí náboženství, která dělí náboženství od vědy a vědce od senzibilů. Bohužel se musíme také utkat s několika vlivnými pozemskými autoritami, které se ve své hlouposti či moudrosti – záleží na úhlu pohledu – rozhodly uchránit nás (svévolným šířením dezinformací a zesměšňováním) získání úplnějších poznatků o mimozemském životě. Člověk se musí v duchu ptát, zda si skutečně uvědomují, s jakými úrovněmi kosmické hierarchie mají co do činění – a kdo vlastně před kým potřebuje chránit.

Tato knížka spolu s dalšími knihami, s kruhy v obilí, sci-fi filmy nového žánru, několika globálními krizemi, uvědomělými aktivisty, paranormálními jevy, řízenými a méně řízenými úniky informací patří ke snahám o zásadní probuzení Země. Toto probuzení od nás vyžaduje, abychom se vymanili ze starých struktur – jak v náboženství, tak ve vědě. Vědě ukládá za úkol přijmout, že náboženství má v jádru pravdu; náboženství ukládá za úkol přijmout skutečnost, že pravda je jen jedna. To, co jednotlivá náboženství hlásají jako svou pravdu, je pouze pohled na pravdu, navíc do značné míry zkreslený. Neexistuje žádná jiná autorita, která nám pomůže porozumět, jen my sami. Musíme být odvážní, ale musíme si umět vybírat.

Neočekávám, že můj pokus objasnit základní princip na několika stránkách zde pomůže rozehnat pochyby skeptičtějšího čtenáře. Někteří lidé zkrátka mají své dobré důvody k tomu odmítat všechny informace pocházející podle všeho z kosmického zdroje, zvlášť když je přijala omylná lidská bytost. Můžeme se obrnit před vším, čemu nerozumíme nebo čemu nedokážeme uvěřit, a sice na základě předpokladu, že jde o podvod. Jenže podvod je možný pouze tehdy, když se jej pachatel dopouští záměrně s vyhlídkou, že něco získá – třeba peníze nebo moc. Jenže nic takového neplatí pro Phyllis.

Úloha prostředníka mezi pozemským a kosmickým vědomím je protkána těžkostmi, slibuje osamělost a často je fyzicky a emocionálně

vyčerpávající. Phyllis to všechno zažila a zakusila ještě mnohem víc. Přitom je to obyčejná paní, výživová poradkyně, matka a babička, která má neobyčejný dar učit, léčit a provádět channeling. Něco o sobě a o tom, jak to všechno začalo, nám vlastními slovy poví ve „Shrnutí". Chcete-li lépe porozumět procesu channelingu, doporučuji nejprve přečíst část nazvanou „Shrnutí – druhá část" a teprve pak se pustit do hlavního textu.

Jsou lidé, kteří channeling z principu odmítají nebo k němu pociťují odpor. Mám pro ně pochopení, ale skutečně tolik záleží na původu nějakého sdělení, abychom si z něho mohli vzít poučení? Má snad citovaný výrok hodnotu pouze tehdy, je-li jeho autorem Abraham Lincoln, William James nebo Shakespeare? Pokud k uznání hodnoty citátu potřebujeme znát jméno autora a to, aby byl ještě k tomu slavný, nevypovídá to o jisté předpojatosti a neobjektivnosti? *Planeta s možností volby* upozorňuje na to, jak důležité pro vesmír se v budoucích letech může ukázat rozhodnutí jednotlivce. Dokud si tuhle knihu nepřečtete, nemůžete (ani nemusíte) posoudit, zda její výpověď má nějakou hodnotu, ani jestli jako celek představuje smysluplnou hypotézu. Takže, rozhodnutí je na vás. Čtěte.

I

Vesmír a vesmírné bytosti

1

Předehra

„Jsme tady. Já jsem Tom. Přicházíme v lásce a míru. Zdraví, požehnání a radost vám.“

Takhle začíná mnoho přenosů od Rady Devíti. Promlouvají k nám prostřednictvím svého mluvčího Toma. Tohle vydání *Jediné planety s možností volby* vzniklo z potřeby připravit původní text k překladu do dalších jazyků. Kromě toho úspěch předchozího vydání jasně signalizoval, že bude zapotřebí daleko víc materiálu od Devítky. Takže došlo k rozšíření původního textu, k čemuž posloužil náš archiv a nově uskutečněné přenosy [v květnu 1994]. Bylo nezbytné omezit redakční zásahy na minimum, vždyť texty od Devítky mluví samy za sebe, jak ostatně poznamenal Tom při jednom přenosu v roce 1991: „Energie těchto pozitivních vědomostí umožní změnit životy. Je proto nanejvýš důležité zpřístupnit tuto kosmologii lidstvu. Dát jim příležitost poznat pravdu – a dojít uvědomění – neboť až jim bude odhalena, odkryje se i její vnitřní kodex.“

Proto jsem se co do redakčních úprav snažila mít lehkou ruku. Je docela dobře možné, že nezachytíme význam všech Tomových výroků – je však také možné, že s dalším vnitřním růstem se to, co je nám dnes nejasné, v budoucnu objasní. Tato knížka zkrátka patří k těm, které mají přesah a pomáhají nám růst.

Tato knížka se také hodně liší od *Předehry k přistání na planetě Zemi* (angl. *Prelude To The Landing On Planet Earth*) a svého prvního vydání. Postrádá vypravěčský styl první zmiňované a komentáře druhé. Od čtenáře jednoduše žádá, aby byl. Odráží rychle se měnící dobu, naši rostoucí schopnost vstřebávat neobyčejné myšlenky a řídit se jimi i v životě. Tom velmi často pronese nějaké sdělení a pak je ještě jednou zopakuje a změní při tom jedno nebo dvě slova. Rozpíná tak postupně naši mysl, spirálovitě ji zvětšuje, takže pak snáz pojmeme širší koncept. Je to další způsob, jak se nabourat do našeho naprogramování, abychom později – až toho bude zapotřebí – mohli přijmout nějakou informaci.

I já bych doporučila přečíst si nejprve – než přistoupíte k hlavnímu textu – první a druhou část závěrečného „Shrnutí“, které obsahují informace nanejvýš užitečné pro pochopení zde popisovaných procesů. Já osobně jsem přenosy při jejich přijímání vnímala jako magický krystal odrážející všemi svými ploškami světlo. A z přenesených sdělení jsem měla – a stále mám – povznesený pocit hmatatelné energie.

Je třeba říct, že můj úkol by byl mnohem těžší nebýt schopností Paldena Jenkinse, který z přenosů sestavil ucelený soubor připravený pro první vydání. Ostatně i Tom žádal, aby se Paldenovi poděkovalo: „Jakožto mluvčí Devítky tlumočím za Radu Devíti velkou vděčnost a radost z úkolu, který jsi dobře vykonal.“

Můj dík putuje rovněž do Lab Nine Ltd. za to, že dovolili použít úryvky z *Předehry k přistání na planetě Zemi*, které zahrnují výňatek z *Nezvaných návštěvníků* (angl. *Uninvited visitors*) od Ivana T. Sandersona.

Tomovo vyjadřování jsem ponechala co možná nejblíže originálu, aniž by ubralo na čtivosti. Slova jsou přesně tam, kde měla být, dokonce i když to občas podle našich moderních měřítek zní trochu „divně“. Řada výroků má více významů, avšak každý dospěje k vlastní pravdě. S těmito texty jsem k dnešnímu dni strávila mnoho měsíců a v každém odstavci nacházím mnoho vrstev. Tom na konci výroků často používá slovo „ano“. Někdy aby podtrhl význam, který právě sdělil. Mnohdy tak čtenáře nabádá, aby si položil další otázku. Někdy to působí, jako by nějaké slovo nedokázal vyslovit; tehdy učiní několik pokusů, já se však snažím čtenáře takových vět ušetřit: „To je pravděpodobab… pravdědopapo… prabopo… pravděpodobnost!“ Poslední variantu pak pronáší s vítězoslavným nábojem. Rád se dotazuje, jak to, že slova stejně zní, ale nemají stejný význam; tyto jeho odbočky zpravidla přeruší Rada a vyzve jej, aby se vrátil k věci. Toma baví slovní hříčky, a čtenář by se proto měl pídit po dvojsmyslech – ty i přes svou zábavnost často skrývají hlubší vážný smysl. S Tomem je velmi příjemné být, a i když to může znít trochu divně vzhledem k jeho nehmotnosti, mohu o něm říct, že je velmi sdílný a otevřený a že jsem ho během našich rozmluv začala mít opravdu ráda.

Rada Devíti prostřednictvím Phyllis Schlemmerové pouze tlumočí svá sdělení, což je zde namístě znovu zopakovat, zvlášť dnes, kdy je stále více v módě channeling. Jak vysvětluje Tom: „Když se otevřete komunikaci s bytostmi z jiných dimenzí, je nesmírně důležité uvědomovat si její účel

a důvod. Neboť jsou tací, kteří překrucují významy, jednu věc zaměňují za jinou, a může dojít k posunu pravdivého sdělení, což lze zneužít jako způsob manipulace a ovládání. My přicházíme pouze prostřednictvím naší Bytosti [Phyllis]. Já jsem mluvčí Devítky a prostřednictvím nikoho jiného nemluvím." Citovaný úryvek pochází z části nazvané „Shrnutí".

Tom také říkal, že není nutné „jít s dlouhým větrem"! Ponechám vás tedy s našimi přenosy. Mně práce na nich přinesla velikou radost, za což jsem neskonale vděčná. Pokud i vám přinese čtení této knížky takové štěstí jako mně, budete skutečně obohaceni. A prozatím se s vámi rozloučím tímto citátem:

„Vléváme do vás naši energii. Probouzíme vás, jako vy probouzíte nás. Přejeme si, abyste věděli, že vás milujeme. Přejeme vám, abyste věděli, kdo jste, a přejeme si, abyste z nás ani ze sebe nedělali bohy. Děkujeme vám."

2

Rada Devíti

Pomineme-li odpovědi uvedené v následující kapitole, vyznačují se přenosy jedním pozoruhodným charakteristickým rysem, a tím je Tomova schopnost si přesně a bezezbytku zapamatovat obsah předešlých rozmluv. Často poznamenává: „Podívej se na zápis ze sezení před dvěma lety." A kromě toho připouští, že věci, které bychom my zkoumali měsíce, oni vyřeší během vteřin. Pochopení původu Devítky bude patrně ovlivněno stupněm vnitřního vývoje jednotlivce (ať už půjde o tazatele, nebo o čtenáře). Jak říká Tom: „Pakliže se někdo bude ptát na věci, které nedokáže vstřebat nebo jim nemůže doopravdy porozumět, nezodpovíme je, dokud nepřijde chvíle, kdy toho bude schopen." Proto tato kapitola na úvod přináší dotazy několika různých lidí – lidí ptajících se na jednu a tu samou věc.

Tom jednou odpověděl: „Ve skutečnosti jsme eony," s odkazem na filosofy gnosticismu – příslušná rozmluva je otištěna v pozdějším textu knihy. Eon se zpravidla používá jako označení pro dlouhý časový úsek, věk, věčnost. Ovšem může také odkazovat na nejvyšší formu nebeské síly, na duchovní entity, emanaci božské podstaty.

Tato první rozmluva se uskutečnila v roce 1975, ptal se při ní Gene Roddenberry (tvůrce *Star Treku*). Gene s Tomem absolvovali velmi dlouhé sezení, jehož záznam najdete dále v této části knihy.

Gene: S kým mluvím? Máte jméno?

Tom: Já jsem Tom. Jsem mluvčí Rady Devíti. Ve skutečnosti jsem Tehuti [Thovt]. Ano. Jsem také Hamarkos, taktéž Herenkar, jsem známý jako Tomáš a také jako Atum.

Gene: Jsi jedním z Devíti, nebo jsi samostatná bytost?

Tom: Ano, náležím k Radě Devíti. Jsem moudrý, pověřený s vámi mluvit. Rada však říká, že při rozmluvách občas vůbec nezním moudře! Ano.

A toto je odpověď, kterou Tom počastoval jiného tazatele v roce 1977, když mu položil stejnou otázku:

Host: Rád bych se zeptal, co je to, s čím se zde setkávám.

Tom: Jsem mluvčí. Jsem známý jako Tom z Rady Devíti. Já jsem Devítka.

Host: Koho zastupujete? Nějakou vyšší mocnost, která je nad vámi a která vás řídí?

Tom: To se těžko vysvětluje, neboť ve světě není podobná situace. Ale dejme tomu, že ano – ano, jsme ve spojení s někým, kdo je výš, ale celkově vzato jsme jedno, celý vesmír je jedno.

Host: Máte tady ve světě nějaké poslání, nějaké důležité sdělení?

Tom: V prvé řadě bychom byli rádi, kdybyste vzali na vědomí, že nejsme fyzické bytosti. Váš svět je projevem stvoření a Stvořitele projevujícího se ve vašem světě – ve formě lidí. Ptal jste se, jestli pro vás máme nějaké důležité sdělení?

Host: Ano, ptal.

Tom: Sdělujeme vám toto: Byli jste stvořeni podle obrazu svého Stvořitele. Se stvořením tento svět ztratil své sebeuvědomění. Co je nezbytné k pochopení, je sebrat se a jít a vykonat činy a skutky, které vás přivedou k završení toho, kým jste. Nestačí se modlit, nestačí vytvářet meditační skupiny. Důležité je konat.

Host: Děkuji vám velmi pěkně, Tome.

Andrew: Mě zvlášť zaujal „Hamarkos". Mohl byste nám říct…

Tom: Jsem den, jsem večer a jsem poledne.

Andrew: Jak se stalo, že Egypťané podle vás pojmenovali Sfingu?

Tom: Objevili jste tajemství, pravé poznání bude sděleno v jiné době. Původně jsem na planetě Zemi pobýval či byl s planetou Zemí ve spojení před 34 tisíci vašich let. Jsem rovnováha. A když říkám „já" – myslím tím já coby vyslanec Devítky. Nejde tedy o „já", ale o skupinu. A podstatou Devítky je nekonečná inteligence, a právě tu se snažíme přenést na tuto planetu, tento typ inteligence. Jsme devět principů vesmíru, přesto

společně jsme jedno. Jsme oddělení a současně jednolití. Každý představuje díl energie, poznání, moudrosti, lásky, dobroty, technologie, a tak to pokračuje dál – dokud se každý díl spirály neskládá ze všeho, co je důležité pro to, aby každý atom dospěl k poznání; dokud s námi všechno nesplyne v jedno. Takových dílů existuje několikanásobně mnoho a více, avšak v základu jich je devět.

Jsme známi [v hebrejské tradici] jako elohim. Přejeme si, abyste věděli, že nejsme Bůh. Jsme skupina a jsme jedno. Přejeme si, abyste věděli, že my jsme vy, jako vy jste my. Vy jste nás stvořili a z tohoto výtvoru jste byli vy stvořeni. Nepodceňujte to, kým jste, ani své schopnosti.

Vězte, že všichni lidé jsou ryzí, že jste dokonalí a že všechny věci jsou u vás možné. Vězte, že bez vás a vašich duší nemůžeme existovat, a stejně tak planeta Země ani vesmír. Až tohle pochopíte, pochopíte svůj vlastní život. Čas od času lidé ve vašem světě nastolí zmatek, neboť jeho hustota je hustota temnoty. Avšak vy za svou bytost uchovávejte ve svém srdci, ve svém jádru světlo pravdy. Jsme pořád s vámi. Přinášíme vám lásku, přinášíme vám mír.

Andrew: Kdybych směl poznamenat, jak si vás představuji: domnívám se, že jste čiré světelné bytosti zcela nad naše chápání, protože existujete nad rychlostí světla…

Tom: Vymyká se to vašemu chápání.

Andrew: Ano, ale jste spíše této povahy nežli hmotné…

Tom: Ano, to je pravda.

Andrew: …něco nad rámec fotonů, tachyonů [nejmenší částice světla]. A druhá věc, předpokládám, že jste spíše té povahy jako „duše", a ne jako něco, co si dokážeme běžně představit…

Tom: Jsme duše.

Andrew: Jste duše. A teď například ve vztahu k Devítce jste – je Devítka stejné povahy jako vy?

Tom: Jsme jedno a to samé.

Andrew: Chápu. A mohl byste mi vysvětlit opravdovou záhadu: proč existuje devět základních projevů – z nedostatku přesnějších slov bychom asi měli použít slovo „Bůh"?

Tom: Pokusím se to vysvětlit tak, abyste tomu rozuměli. Devět je úplnost. Všechno je devět. Vy ve vašem světě často zmiňujete sedmičku, a přitom je to devítka. Je devět čaker, což je devět principů a devět prvků toho, co nazýváte Bohem. Kolem téhle planety Země je devět pásů. Je devět éterických těl. Smyslem toho vypěstovat si éterické tělo anebo projít všemi přerody a přechody [transformacemi] je získat těchto devět éterických těl. Devítka je úplné číslo, je to celek. Když ji překročíte, zruší se, stane se jednotkou; devítka je úplná. To se nemění. Ale zapamatujte si tohle: my nejsme Bůh. Vy všichni a my všichni tvoříme Boha.

...následovala debata o jazyku:

Andrew: Máte nějaký způsob, jak rozeznít vaši řeč, abychom si mohli poslechnout, jaká je?

Tom: Když mluvíme, vychází naše řeč z hloubi uvnitř. Dosahuje různých úrovní, ale je to tonální řeč. Vy na Zemi mluvíte v krabici a pak to vyhodíte ven.

John: Ano. Naše mluva vzniká v hlasivkách.

Tom: My mluvíme v téhle krabici a pak vytlačíme vzduch a vyhodíme to, rozumíte?

Andrew: Ano.

Tom: A naše řeč, ta je uvnitř. Rozechvívá tělo, rozumíte?

Andrew: Pak ale nevychází ven stejně jako ta naše.

Tom: Ne, nevychází.

Andrew: Vzniká při tom zvuk, který může slyšet něčí ucho?

Tom: Vzniká při tom zvuk, který můžete slyšet uvnitř, ale ne ušima.

Andrew: Jinak řečeno, vzniká to uvnitř v mé hlavě, ne v mých uších? To jste myslel, když jste říkal, že se vaše řeč pohybuje v rozmezí 98,6 tonálních megacyklů?

Tom: Správně.

Andrew: Řečeno jinými slovy, je to něco, co my nazýváme rádiovými vlnami?

Tom: Také správně.

V následujícím zápisu vyjmenovává jeden z tazatelů různé postavy z biblické knihy *Genesis* (též *První kniha Mojžíšova*; kapitoly 4 a 5), potomky Adama a ptá se, zda je někdo z nich členem Devítky.

Tom: Celkově vzato, nejsme nikým z nich. Na vaší planetě se objevujeme v náznacích. Je mnoho těch, kteří se snaží pochopit, kdo jsme. Při vaší pozemskosti je pro vás těžké přijmout, že to nechápete! Občas snaha o pochopení zabarví pravdu vesmíru. Jsou jen klíče odemykající části, neboť lidská mysl nemůže pochopit celek. Existuje mnoho výkladů a také mnoho sporů o tom, kdo jsme. Ano. V budoucnu se pokusíme osvětlit sebe na jiné úrovni vědomí, ale nejprve musí planeta Země dosáhnout evolučního stavu vědomí, na kterém nás pochopí, ano. Rada praví, nepokoušejte se nás dát do škatulky, v této formě neexistujeme, ano.

John: Je pravda, že mezi vámi a námi je několik dimenzí?

Tom: To je ještě slabý odhad. Je jich mnoho. V duchu si vizualizujte Zemi. Pak si vizualizujte, jak se od Země odvíjejí do stran ve vlnách spirály. A jedna vlna vytváří druhou a ta, jak víří v kruhu, roste a roste. A vytváří další a další kruhy. A zpočátku je hutná, a pokud má nějaký zvuk, pak ten zvuk je hlučný. Jak se vzdaluje, zjemňuje se a stále víc a víc se rozpíná; a všechny rušivé prvky, které působí ze Země, se vzdálí a utlumí, a ta vlna se promění v čistý zvuk, stane se krystalickým vlněním. A pokud by na počátku měla hnědou nebo černou barvu, postupným rozpínáním by se projasnila, až by zůstala čirá a bezbarvá, což je ve skutečnosti pravá barva zlatého světla. A my se pohybujeme někde tam. My jsme – jak bych vám to jen řekl? Kdybyste mohli vzít zvuk a učinili jej dokonale čistým nebo barvu zcela jasnou, kdybyste dokázali vzít všechny vibrace a pozvednout jejich úroveň až na hladinu dokonalé ryzosti – tak tam jsme my.

John: Chápu. To je krásný obraz. Děkuji vám.

Tom: Je to, jako byste vzali všechno duchovní v celém vesmíru a veškerou inteligenci v celém vesmíru a všechnu dokonale zjemněnou tělesnost a smísili to v absolutní ryzost. Je to jako křišťál.

Andrew: Chtěli bychom se dozvědět něco o vaší biologii. Zajímalo by nás, jak vypadáte, jak se rozmnožujete, čím se živíte, jaká je vaše úloha

ve vesmíru, jaké zájmy sledujete na Zemi a tak dále. Myslím, že by nám všem moc pomohlo, kdybyste nám umožnili získat nějakou představu o tom, kdo jste, v jaksi popisnějším smyslu.

Tom: Nemáme fyzické tělo. V případě nutnosti ovšem můžeme vklouznout do tělesné schránky. Bylo by pro nás velmi těžké popsat vám, jak přesně vypadáme. Bereme na sebe mnoho podob, je-li to nezbytné. A ve vašem myšlenkovém prostředí můžeme vypadat jako člověk, můžeme vypadat jako koule energie, můžeme vypadat jako velmi jasné světlo. Ve vývoji jsme dospěli do bodu, kdy nepotřebujeme tělo fyzického typu, jaké potřebuje řada duší. Jsme vždy zde, avšak vy nás ne vždy vidíte. Když říkám „nás", nemyslím tím sebe, ale myslím tím nás všechny. Často pozorujeme. Ve vašem životě jsou chvíle, kdy nepozorujeme, a to je tehdy, když jste zmítáni tužbami. Tomu my nerozumíme a není to naše věc.

Andrew: Chápu. Lze tedy předpokládat, že kdybyste mohli nabrat fyzickou energii, mohli byste se proměnit v něco, co by se zhmotnilo v našem světě. Tak je to myšleno?

Tom: Bylo by to podobné, ale naše postupy byste nepochopili. V mysli jsme tím, čím si v dané chvíli myslíme, že jsme. Rozumíte tomu? Existujeme v zóně chladu. A proto nám nečiní problémy projevit se způsobem, jakým chceme. Co se týče našeho rozmnožování, žádné nepotřebujeme. Nezapomínejte, že ti z nás, kteří žijí v této zóně, urazili ve vývoji opravdu dlouhou cestu. Není nutné se rozmnožovat tak, jako je to nutné u vás. My jsme duše.

Andrew: V jaké části vesmíru působíte, popřípadě co vás řídí a jak…

Tom: My jsme vesmír.

Andrew: Dobrá, a v tomto vesmíru jsou světy hmoty, antihmoty, fotony, paprsky, energie, částice a řada dalších. Ve které z těchto sfér existujete – nebo to přesahuje naše chápání?

Tom: Přesahuje to vaše chápání. Pohybujeme se v zóně, kde je chlad. To je dokonalost.

Andrew: Víte, na Zemi začínáme teprve jen velmi matně chápat tuhle zónu chladu či snad supravodivost a víme, že zde nepůsobí žádný odpor, žádné

tření, jinak řečeno – pro nás prosťáčky – je to oblast setrvalého pohybu. Je to v základu pravda?

Tom: Pravda to je – a je to dokonalost. My jsme ve středu toho. A nechceme působit nějak dokonale nebo egoisticky, ale na jedné straně od nás je pozitivní a na druhé negativní. A když to říkám, myslím tím, že pozitivní je tam nevyvážené a negativní také nevyvážené. My se snažíme tyto protikladné síly uvést do rovnováhy. My jsme nikdy mimo rovnováhu nebyli. To jiné věci ve vesmíru jsou nevyvážené. My prodléváme ve stěžejním středu vesmíru. Tam je rovnováha. V každém z vás je všechno to pozitivní i všechno to negativní z vesmíru. Rozumíte tomu?

Andrew: Ne, nerozumím. Protože jednou jste nám říkal, že nejste ani na té dobré, ani na té špatné straně, že jste ve středu mezi nimi.

Tom: Ano. Ale chápete, že vy jste zde tou rovnováhou?

John: Máme v sobě všechno to dobré a všechno to špatné…?

Tom: To proto jste rovnováha. A proto jsme my rovnováha. Chápete hmotu a antihmotu?

Andrew: V našem světě jsme nikdy neuskutečnili fúzi hmoty s antihmotou – říkáte nám něco úplně nového. Hmota a antihmota existují nezávisle. Kdyby se dostaly k sobě, došlo by k obrovskému výbuchu…

Tom: Co je armagedon?

Andrew: To nevím. Prostě slovo z Bible.

Tom: Není to snad obrovský výbuch?

Andrew: Ale to není hmota a antihmota, ne?

Tom: Vytvářím analogii. Jak to mohu vysvětlit?

Andrew: Nevím, je to velmi složité, protože pozemské pojmy jaksi neplatí pro to, co se snažíte vysvětlit.

Tom: Začneme od začátku. Každý z vás, každý z nás je celistvý. Celistvost je dokonalý soulad a rovnováha mezi tím, čemu říkáte „dobro“ a „zlo“. To nás drží ve středu. Proto jsme střed, protože vy jste rovnováha. Když jsme spolu, jsme jedno a jsme střed. Předpokládejme, že bychom žili ve hmotném světě – není to pravda, ale představme si to. Nuže, a Rada Devíti je

ve středu. A napravo od nás by byl svět hmoty a nalevo od nás svět antihmoty; chápete? Když se ty dva dostanou k sobě, nastane výbuch.

Andrew: Já ale pořád nerozumím tomu, jak jste říkal, že jsme složenina z obou pólů; tak jak může být ještě nějaká jiná strana, když my už zahrnujeme obě?

Tom: Nepochopil jste, co jsme říkali.

Andrew: Když jste složenina, nemáte přece dvě strany, rozumíte? Když máte černou a bílou, můžete mít dvě strany, ale černá a bílá není složenina – šedá je složenina. Nejde mi to do hlavy…

Tom: Vy to vykládáte po svém, my zase po svém. Řekněme tedy – podstata…?

Andrew: V podstatě, tak dobře. To se snáz chápe, když je to podstata spíš než skutečná látka, ať už je za tím cokoli…

Tom: Je to podstata.

Andrew: Dobře tedy.

Tom: Ve všem je rovnováha. Konflikty vznikají v situacích podobných té, kdy se k sobě přiblíží hmota s antihmotou. Nemohou splynout, nemohou se poklidně smísit, nemohou srůst, stanou se ničivé jedna pro druhou.

Zde si Andrew s Tomem opět ujasňují dualitu: a Tom učiní několik pokusů mu tuto otázku vyjasnit:

Andrew: Máme problém s tím pochopit, co je negativní a co pozitivní ve smyslu, čemu se na úrovni lidí říká „dobro“ a „zlo“.

Tom: V tom vašem fyzickém světě je pro vás těžké doopravdy pochopit, jak je obojí důležité. Pokusím se to vysvětlit tak, abyste tomu porozuměli. Je to podobné jako velikánská váha. My jsme ve středu té velké váhy. Vesmír si vizualizujte tak, že my jsme jeho střed. Na jedné straně vesmíru si vizualizujte všechno negativní a na druhé straně všechno pozitivní. Až to uvidíte, poznáte, že panuje zcela nevyvážená situace. Pro nás je těžké to vysvětlit tak, abyste to pochopili. Na každé straně je mnohé… vyložím to po pozemsku: Jak se každá galaxie a všechny sluneční soustavy v těch galaxiích… nejdřív to musím objasnit: vesmír s Devítkou ve svém středu

má čtyři strany, strana protilehlá té, v níž existujete, a ty zbývající dvě jsou všechny v rovnováze. Rozumíte?

Andrew: Ano, zatím to sleduju.

Tom: Je to v dokonalé rovnováze. Na tuhle stranu nyní umístíme vaše sluneční soustavy uvnitř vašich galaxií a ty galaxie. Kdyby každou z těch galaxií znázorňoval kámen, kdyby ty kameny hmotností a poměrnou velikostí přesně odpovídaly těm zbylým třem stranám, pak by to také bylo v rovnováze. Kdyby však jeden z těch kamenů byl porézní a kdybyste ho umístili do oleje a on by ten olej nasákl, ten olej by ho učinil těžším, to by narušilo rovnováhu a celou váhu by to vyhodilo z rovnováhy a narušilo její kalibraci, což by ovlivnilo další stranu vesmíru. A to právě dělá vaše planeta. Negativita je ten tíživý olej. Nezapomínejte: ostatní strany jsou v rovnováze, jenže tahle nerovnováha může ten zbytek převážit. To není správné. Ve skutečnosti neexistuje dobro ani zlo. Pouze když se jedno z nich pokazí či příliš převáží, pošpiní zbytek, ale je jedno, jestli to bylo zlo nebo dobro. Kvůli nevědomosti lidí na planetě Zemi a kvůli nevědomosti, kterou šířili jejich náboženští vůdci, se negativní síly – které vůbec nevypadají tak, jak je vidíte vy – projevují tak, že rozsévají strach. Co je však skutečným negativem? – A teď dobře poslouchejte – co nadělalo ten nepořádek? Kromě tužeb a lačnosti to bylo naprosté popření a chybný výklad existence nejvyšší skutečnosti. Vaše přelidnění je důsledkem toho, že převtělující se duše uvázly v pasti. Proto se lidé, duše a duch, obklopující Zemi, potřebují zbavit lakomství, lačnosti a tužeb, protože ty představují onu past. Vaši náboženští vůdcové to nechápou a neučí to lidi.

Pamatujte, že ve vás spočívá semínko ryzosti a krásy, a pokud neudržíte rovnováhu, může se projevit ošklivost či převážit ona ošklivější strana. Pamatujte na odpuštění. My v sobě nechováme žádné nepřátelství a vy byste také neměli. Jakkoli žijete na fyzické planetě, navíc na planetě s nejvyšší hustotou ve vesmíru, nezapomínejte, že duše mohou být zachráněny. Jediná věc, kterou neodpouštíme, je hanobení Boha…

Andrew: Ano, rozumím. Myslím, že byly doby, kdy jsme se tím provinili.

Tom: To je pravda. Ale až si to doopravdy přiznáte, nezapomeňte odpustit. Smíme-li to tak říct, jedna věc je vyznat se z toho, co cítíte, ovšem důležité je, jak se zachováte. Na jevišti světa se pohybuje mnoho herců, kteří

hrají jinou roli než to, co cítí. Teprve až pocítí, že se stali tou rolí a nejsou již sami sebou, teprve tehdy se něco změní. Mohou říkat, že milují Boha, a mohou říkat, že dospěli k porozumění, ale pokud se podle toho nebudou chovat, je to zásadní problém, protože nejednají v nevědomosti. To je stejné, jako někomu něco dát s vědomím, že ho to zavazuje také dát – tehdy nedáváte zlato, ale prohnilou černotu. Také si přejeme, abyste věděli, že nemáme potřebu být uctíváni. Naší potřebou je být vámi milováni. Víte, kdo je Bůh?

Andrew: Vím, kdo je bůh, v abstraktním slova smyslu.

Tom: Víte doopravdy, kdo je Bůh?

Andrew: Ne, doopravdy ne.

Tom: Jste připraven dozvědět se, kdo je Bůh?

Andrew: Chci být připravený, ano. Nevím sice, jaké z toho plynou důsledky, ale chci být připravený.

Tom: Bůh je láska. A láska vytváří energii, která živí Boha – a dělá Boha. Ve vašem světě jsou náboženské skupiny, které tvrdí, že Bůh je uvnitř. A to je pravda, protože v každém jednotlivci je část božství. To, co jsme vám však řekli, není totéž.

Andrew: Mně trvalo dlouho, než jsem se s tím srovnal – s představou, že Devítka spoluvytváří Boha a že my společně jsme Bůh…

Tom: Pamatujte, že jakožto Bůh neseme těžké břemeno, ale neseme také radost.

Andrew: Dobrá, ale zpátky do středu – můžete pokračovat s výkladem toho, jak stojíme mezi negativním a pozitivním?

Tom: Zapamatujte si tohle: pozice, kterou jste si zvolili ve fyzickém světě, je omezená. Nezapomínejte ovšem, kdo jste. Nikdy nepouštějte ze zřetele, kdo jste. A pamatujte si, že v Bohu je všechno možné a všechno bude vykonáno. Problém spočívá v omezenosti fyzické mysli a v omezenosti chápání. A dál si pamatujte, že abyste zachovali rovnováhu ve vašem fyzickém světě, musíte si občas coby Bůh vytvořit odstup. Jemný odstup. Protože práce, kterou vědomí lidé na Zemi musejí vykonat, nezahrnuje jen jednoho nebo dva jednotlivce nebo množinu těchto jednotlivců.

Ta práce, kterou vy lidé musíte vykonat, zahrnuje vesmír. A pamatujte: Bůh nikdy neselhává. Vy coby Bůh podstupujete ve vašem fyzickém světě zkoušky. Ne že by Boha mohl někdo zkoušet, ale vaše fyzická omezenost je podrobována zkouškám. A i když to možná bude znít jako protimluv, musíte těmto problémům fyzického světa porozumět. Někteří z nás nikdy tenhle problém neřešili a pro ně je pak velmi těžké ho chápat. Bůh je vševědoucí a vševidoucí, ale Bůh sestává z částí, stejně jako atom sestává z částí. Všechno dohromady tvoří jeden celek, ale všechny části nezažívají totéž. Rozumíte tomu?

Andrew: Dobře. Pomalu se dostáváme k otázkám týkajícím se Devítky. Lidé se ptají nejen na to „kdo jsou", ale i na to „jestli jsou dobří, nebo zlí". To je dost obtížná otázka.

Tom: Vy si uvědomujete, že tyto obtíže vyvstávají kvůli tomu, co lidem předkládají náboženství. Proto vám můžeme říct, že když se lidé zeptají „jsou dobří, nebo zlí?", můžete jim spokojeně a bez nejmenších pochybností říct, že Devítka je dobrá a přeje si vám pomoci. A pokud se najdou tací, kteří budou namítat „ale my viděli zlé bytosti", pak je požádejte, ať pohlédnou dovnitř do sebe. Jestliže člověk uvidí to, co nazývá zlem, neznamená to, že je od základu zlý, avšak lidem, kteří ve zlo věří, se dá pomoci tak, že je přimějete nahlédnout do jejich vlastního nitra – mohou si pak pomoci sami. Mluvíme v hádankách?

V roce 1991 jiný host položil Tomovi následující otázku.

Host: Jaký je vztah Devítky k Bohu a k ďáblu?

Tom: Nemůžete v jedné větě použít slovo Bůh a jeho protiklad, protože není nic, co by se mohlo srovnávat s tím, co nazýváte Bohem. Protože to, co nazýváte Bohem, je vševědoucí, je to absolutní stvoření, je to všechno. To, co jste nazval oním jménem, jež jste použil, my označujeme jako protiklad. Ty dva nelze srovnávat. Ptáte se, jaký je náš vztah. To vám teď povíme: My nejsme Bůh. K protikladu žádný vztah nemáme. Jsme Rada Devíti, která je ve službách Stvořitele. Stvořitel není destruktivní. Protiklad destruktivní je.

...a před touto rozmluvou, ještě v sedmdesátých letech vedl Andrew tento rozhovor:

Andrew: Co říkáte lidem, kteří mají sklony věřit v absolutní dobro a v absolutní zlo, kteří se ohánějí Ahrimanem, ďáblem atd.?

Tom: Požádejte je, ať nahlédnou do svého nitra a pochopí, že v každé fyzické bytosti sídlí všechny elementy dobra a všechny elementy toho, co nazývají zlem. My nemáme slovo „zlo" rádi.

Andrew: Ani já ne. Má zavádějící konotace. Ale víte, hodně lidí je dost zbožných.

Tom: Oni nejsou zbožní, když nechápou pravdu. Ve skutečnosti jsou to fanatici, mají pochybnosti.

Andrew: Ano, a právě po nich se jen těžko požaduje, aby nahlédli do svého nitra; někteří naši nejzbožnější přátelé se stali velmi zaujatými proti učení Devítky.

Tom: S jemným našlapováním se od nich vzdalte, pravda si je nakonec najde. Důležité je, abyste jim nezačali něco – smím-li to tak říct – vtloukat do hlavy, zkrátka jen řekněte: „Ty máš svou víru, já zase svou."

Andrew: Ano, myslím, že jsme všichni dostali lekci.

Tom: Musíte být velmi nenásilní a opatrní, ale na druhou stranu pevní, chápete? Uvnitř buďte ryzí s jasným vědomím toho, kdo jste, a nepošpiňujte se cizími vlivy, které se vás budou pokoušet oslabit.

Andrew: Máme řadu tělesných a lidských slabostí.

Tom: Ne tolik, kolik byste si myslel.

Andrew: Ale pochybovačnost je jednou z těch nejvýznamnějších, ne?

Tom: Ano, to je. Je stejně významná jako strach.

Andrew: Já sám za sebe strach vážně moc neznám – je mi skoro cizí.

Tom: Ale pochybnosti máte.

Andrew: Ano, pochybnosti mám.

Tom: A to je jedno a totéž.

Andrew: Jsem skeptický. Ale učím se. Přehrávali jsme si naše rozmluvy s vámi a úplně nám vzalo dech, jak jsme vyrostli – kolikrát nám bylo úplně

trapně, když jsme slyšeli, co jsme dřív říkali! Takže si myslím, že do jisté míry jsme se v růstu posunuli.

Tom: Nezapomínejte, že my rosteme s vámi, protože když rostete vy, rosteme také my.

Andrew: To mě překvapuje. Na úrovni Devítky pořád ještě existuje nějaká možnost růstu?

Tom: Ano. Protože jsme ve fyzické sféře a komunikujeme s vámi přímo, tím pádem rosteme a učíme se rozumět fyzické rovině, což je důležité. Nejsme fyzičtí, a přesto jsme paradoxně napřed před vším, co je fyzické. Takže, už chápete, že rosteme s vámi?

Andrew: Hmm, teď je to pro mě nějak těžké – myslíte, jako že jste napřed v čase? Úplně jsem to nepochopil.

Tom: Stalo se s námi to, že jsme se vaším prostřednictvím poučili, protože jsme s vámi svázaní a prožíváme vaše emoce a začínáme tomu rozumět. Rada říká, že bych měl použít slovo „jinde", nikoli „napřed".

Andrew: Nevěděl jsem, že je to pro vás něco jako doplňkový kurz pozemské zkušenosti.

Tom: Nejde jen o pozemskou zkušenost, ale o hmotnou obecně, chápete?

Andrew: Z hmotných sfér znám jenom Zemi, o ostatních místech ve vesmíru nic nevím.

Tom: Země má ze všech hmotných světů největší hustotu. Tím pádem bychom těžko hledali lepší místo, kde se učit.

John: Ještě k těm pochybnostem: Mám pocit, že nebezpečná je také slepá víra; její hranice je tenká, a proto je třeba pečlivě rozlišovat.

Tom: Nikdy jsme po vás nechtěli slepou víru. Stalo se vám někdy během života na Zemi, že jste narazil na něco, co vás úplně ochromilo strachy?

Andrew: Já myslím, že jako dítě jsem se hrozně bál hadů, ale nějak jsem to překonal…

Tom: Ale ten strach jste měl. Vybavíte si nějaký takový okamžik?

Andrew: No ovšem, vzpomínám si, jak se přede mnou jednou objevil chřestýš – úplně jsem ztuhl hrůzou, nevěděl jsem, co mám dělat.

Tom: To je něco, co teprve teď začínáme chápat; ale je to podobné jako s těmi pochybnostmi.

Andrew: Rozumím, to bylo velmi návodné.

Tom: Ale nechceme od vás, abyste nás následovali ve slepé víře. Musíte vždy žádat o vyjasnění. Nesmíte nikdy nic přijmout jen tak samo sebou.

3

Bůh a Stvoření

I když tato kapitola nepotřebuje žádný úvod, existuje mnoho lidí, kteří si s pojmem Bůh vůbec nic nespojí. Následující čtení může mnohé osvětlit a může nás přimět k přehodnocení vlastních představ o Stvoření, nezpochybněných občas od doby jejich vzniku…

Tom: Na začátku bylo nezbytné mít nějakou strukturovanou formu náboženství. Chybou bylo, že tato náboženství si začala osvojovat vládu nad ostatními a začala stavět vlastní důležitost nad porozumění. Lidstvo se dnes proti tomu bouří a přichází chvíle, kdy nastupují ti, kdo se pokoušejí zavést náboženství nové. Jde o starý známý pokus vzít to nové a vytvarovat to v jeho vlastním prostředí. Pramení to z pochybností a strachu. Pamatujte, že tohle je jediná planeta s úplnou a absolutní svobodnou vůlí.

John: Je pravděpodobné, že v budoucnu budeme postaveni před otázku: „Co je Bůh?" My teď nějakou představu máme, ale rádi bychom tazatelům předložili ucelenou, pevnou a pochopitelnou odpověď.

Tom: Takže, co je pro vás Bůh?

John: Inu, na to se dá odpovědět mnoha způsoby. Mohl bych říct, že Bůh je to Nejvyšší nebo Láska nebo…

Tom: Je to jednotná nekonečná inteligence živená ryzí láskou. A z ryzí lásky roste. Je to absolutní víra a absolutní láska. To je Bůh.

Pokud pochybujete o naší existenci, chápeme to. Ale pamatujte, že v každém z vás je Bůh a v každém z nás je Bůh, protože Bůh je láska a láska je s námi všemi. Pokud se občas dostaví pochybnosti o naší existenci, pak si vzpomeňte, co jsem vám říkal: s Bohem je všechno možné a Bůh je láska. A vaše láska nechť je ryzí a čistá, protože jejím prostřednictvím se bude tato planeta i vesmír vyvíjet a my všichni splyneme v jedno s Bohem. Jste jeho svědci, svědci té Bytosti, která je vesmír. A pamatujte: i vy jste vesmír, protože vy a Bůh jste jedno.

Jestliže pochopíte, že každý z vás v sobě máte veškerou moc všechno změnit, a jestliže to přijmete, stanete se skutečně božskou bytostí. A také až pochopíte, že to, čemu říkáte „náboženství", ve skutečnosti pochází od oněch fyzických civilizací, pak nevyhnutelně lépe porozumíte tomu, co je Nejvyšší – ten, jenž je Neznámý.

Nevytvářejte Bohy z fyzických bytostí, nedávejte sílu a moc fyzickým bytostem – jedině pokud si budete připadat jako jim rovní.

Pochopte, že vaše planeta Země stojí nad propastí – pakliže se neomezí její znečišťování, můžete planetu Zemi zašpinit do té míry, že na ní fyzické bytosti nebudou moct vůbec žít. A co je nejdůležitější: žijte s radostí a vězte, že vy sami uvnitř sebe, ve svém nitru, ve svých rukách máte schopnost vytvořit přeměnu. Nejste zde náhodou; jste tu proto, že jste o to požádali a sami jste si to zvolili. A vězte, že kvůli vám existujeme i my a my vás za to milujeme. Ano. Smím vám teď osvětlit onoho jednoho Boha?

Andrew: Ano, strašně rád se to dozvím.

Tom: Představte si deštník a všechny jeho paprsky, kterých je dvanáct a které směřují ke špici. A ta špice, to je onen jediný Bůh, jenž je ve skutečnosti dvanácterý.

Andrew: Na té špici je jeden bod – geometrický?

Tom: Ano. Proudí tudy energie a sjednocuje se. Všech dvanáct paprsků živí toho, kdo se stává Jedním. Ovšem ten Jeden nemůže existovat bez oněch dvanácti. Rovnováha a harmonie udržují vesmír v souladu. Je to soustava, kde není jeden toho druhu, že by vládl všem, ale všechno působí v jednotě. Chápete to?

Andrew: Ano. Tedy až na jednu věc: má onen Jeden tvořený z dvanácti ve skutečnosti nějakou svou vlastní individualitu? Může, řekněme, mluvit s těmi dvanácti, nebo je jejich součtem?

Tom: Je součtem, ale může mluvit. Rozumíte? Vy nerozumíte…

Andrew: Ano, rozumím. Myslím, že to chápu. Je to velmi složitá, hlubokomyslná představa.

Tom: Na začátku byl jeden a ten pochopil, že potřebuje být dvanácterý. Takže oněch Dvanáct je vpravdě Jedním, rozumíte?